

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова
Доброслав Руков

като разгледа дело номер **3771** по описа за **2010** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по касационна жалба на Д. Ф. „З.“ срещу решение /без номер/ от 23.04.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9214/2009 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 101 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № № 01-2600/6465/07.07.2009г., издадено от Изпълнителния Директор на ДФ „З.“ - Разплащателна агенция.

С посоченото НП на „В. МП“ О. – гр. С. е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева на основание чл. 70, ал. 1 от Закона за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз за нарушение на чл. 46 от Наредба № 23/07г. за управление на националната млечна квота.

В жалбите е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът, чрез юрисконсулт М поддържа подадената жалба.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат В, намира същата за неоснователна и счита, че следва да бъде отхвърлена.

Представителят на С. счита жалбата на ДА „НС“ по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на

пълномощника на ответника и на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Със заповед № 55976/04.12.2008 г. е наредено на Регионален Технически Инспекторат – В към ДФ „З.“ - Разплащателна агенция да извърши проверка относно спазването на разпоредбите на Наредбата № 23/07г. за управление на националната млечна квота.

При извършената било установено, че са налице несъответствия между данните, декларирани в годишната декларация на „В. МП“ О. и данните, съдържащи се в справка с изх. № 377/12.12.2008 г. - ежедневни записи на доставките. Прието е, че „В. МП“ О., одобрен изкупвач на мляко, е декларирало данни в годишната си декларация с вх. № 37368/29.07.2008 г., различни от данните, съдържащи се в справка с изх. № 377/12.12.2008 г. - ежедневни записи на доставките, приемо-предавателни протоколи и фактури за полученото количество мляко, а именно, че при попълване на данните в годишната декларация същите се базират на приравнени литри изкупено краве мляко към референтна масленост 3.6 % и ги превръщат в килограми, а не като чисти физични литри, превърнати в килограми. С това си деяние, според проверяващите дружеството е извършило нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 23/13.12.07г. за управлението на националната млечна квота.

За констатираното нарушение е издаден акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 03/13/01/08.01.2009 г., връчен на представляващия търговеца, който е депозирал писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и оспореното НП.

С Районен Съд, обсъждайки събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства е направил извод, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил оспореното НП, без да разглежда спора по същество.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, от която е видно, че решението на СРС е съобщено на ДФ „З.“ - Разплащателна агенция на 29.04.2010 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 04.05.2010 г./вх. № 14179/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен нея. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъдат разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

На първо място следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, решението на първоинстанционния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, т.е. като основания за оспорване могат да се сочат тези, предвидени в чл.348 от НПК, но не и тези в чл.209 от АПК. В тази връзка наведеното касационно основание “необоснованост”, което не е между основанията предвидени в чл. 348 НПК, не следва да бъде обсъждано.

Първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на АУАН е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, довела до несъответствие с

издаденото НП и е направил извод за неприложимост на разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Тези мотиви не се споделят от касационната инстанция. В АУАН са изложени съществени факти, констатирани при извършената проверка. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателното производство започва със съставянето на АУАН. В чл. 42 от ЗАНН се определя и съдържанието на АУАН. Трябва да се вземе предвид, че след съставяне на акта в правомощията на административнонаказващия орган е да проведе едно законосъобразно производство, като събере необходимите доказателства. След приключване на производството, той може да издаде НП или да прекрати производството с резолюция. Неслучайно в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, е предвидено, че наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Това е така, защото в хода на производството могат да се съберат нови доказателства, неотразени в АУАН, които без съмнение ще бъдат отразени в издаденото НП, без това да засяга по някакъв начин въпросите, свързани със нарушението и самоличността на извършителя.

Като е приел, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и не е разгледал спора по същество, СРС е постановил едно незаконосъобразно решение.

Според настоящата инстанция е останал неизяснен основния спорен момент, а именно дали декларираните в справката изкупени количества мляко, отразени като литри, превърнати в килограми, съответстват на същото количество физични литри, превърнати в килограми. За изясняване на този въпрос, предвид спецификата на спора са необходими специални знания, т.е. следва да се допусне изслушване на съдебно-техническа експертиза.

Във връзка с изложеното, АССГ намира, че решението на СРС, следва да се отмени, а делото да се върне на друг състав, за решаването му, при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 23.04.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9214/2009 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 101 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на СРС за разглеждането му от друг състав.

Решението е окончателно.